

Decorte anekdotes zijn even interessant als het stuk zelf

Theater - Ne Swarte (Bloet, Comp. Marius en Kaaitheater)

RECENSIE In deze bewerking van Shakespeares Othello staat racisme centraal, maar de anekdotes die Decorte vertelt, zijn interessanter. De acteurs spelen het verhaal niet, ze vertellen het na.

Door: Vincent Kouters 1 december 2016, 20:34

Een danser met een hakenkruis op zijn borst getapet begint te trillen en te stuiteren over het toneel. Zo opent de eigenaardige bewerking van Shakespeares Othello door de Vlaamse theatermaker Jan Decorte en Compagnie Marius. De titel slaat onder meer op de zwarte Othello: generaal in het Venetiaanse leger die te maken krijgt met een stortvloed aan vooroordelen en racisme van iedereen om hem heen en er ten slotte keihard wordt ingeluisd.

Ne swarte (***) , theater.
Door Bloet, Comp. Marius
en Kaaitheater.

Tekst en regie Jan Decorte.
30/11, Toneelschuur,
Haarlem.

Nog te zien op 13/12
([Rotterdam](#)) en 14/1
([Breda](#)).

Net als zijn werk, is ook Jan Decorte zelf een tikje vreemd

Het gaat Decorte in deze bewerking om dat racisme, die mateloze haat van bijvoorbeeld Iago (gespeeld door Sigrid Vinks) tegenover de zwarte man. Alles in deze voorstelling staat in het teken van dat thema. De oorspronkelijke tekst is veranderd in een wonderlijke plat Vlaamse straattaal, vol neologismen en anachronismen. Daarnaast spelen de acteurs het verhaal niet, ze vertellen het na, op een ongrijpbare, beetje gelaten en afstandelijke manier. Als iemand het over 'die neger' Othello heeft, kijkt ze daar schuldig bij. Of Othello zelf: tijdens een van zijn monologen brengt hij terloops maar onmiskenbaar een Hitlergroet.

Net als zijn werk, is ook Jan Decorte zelf een tikje vreemd. Hij zit voor op het toneel en onderbreekt enkele malen de acteurs om, in een stamelende tongval, persoonlijke verhalen te vertellen. Mooie verhalen wel. Eigenlijk beter - fascinerender in elk geval - dan die hele vertelling over Othello en het gekonkel van Iago. Hij haalt een genante jeugdherinnering op en vertelt over zijn ouders. Zijn vader was 'ne swarte', zegt hij, zoals in België kennelijk collaborateurs tijdens de Tweede Wereldoorlog werden genoemd. Een prachtige anekdote volgt. Het hakenkruis danst ondertussen onverstoord verder.

VINCENT KOUTERS